Quelle: http://manuscripta.at/?ID=592
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

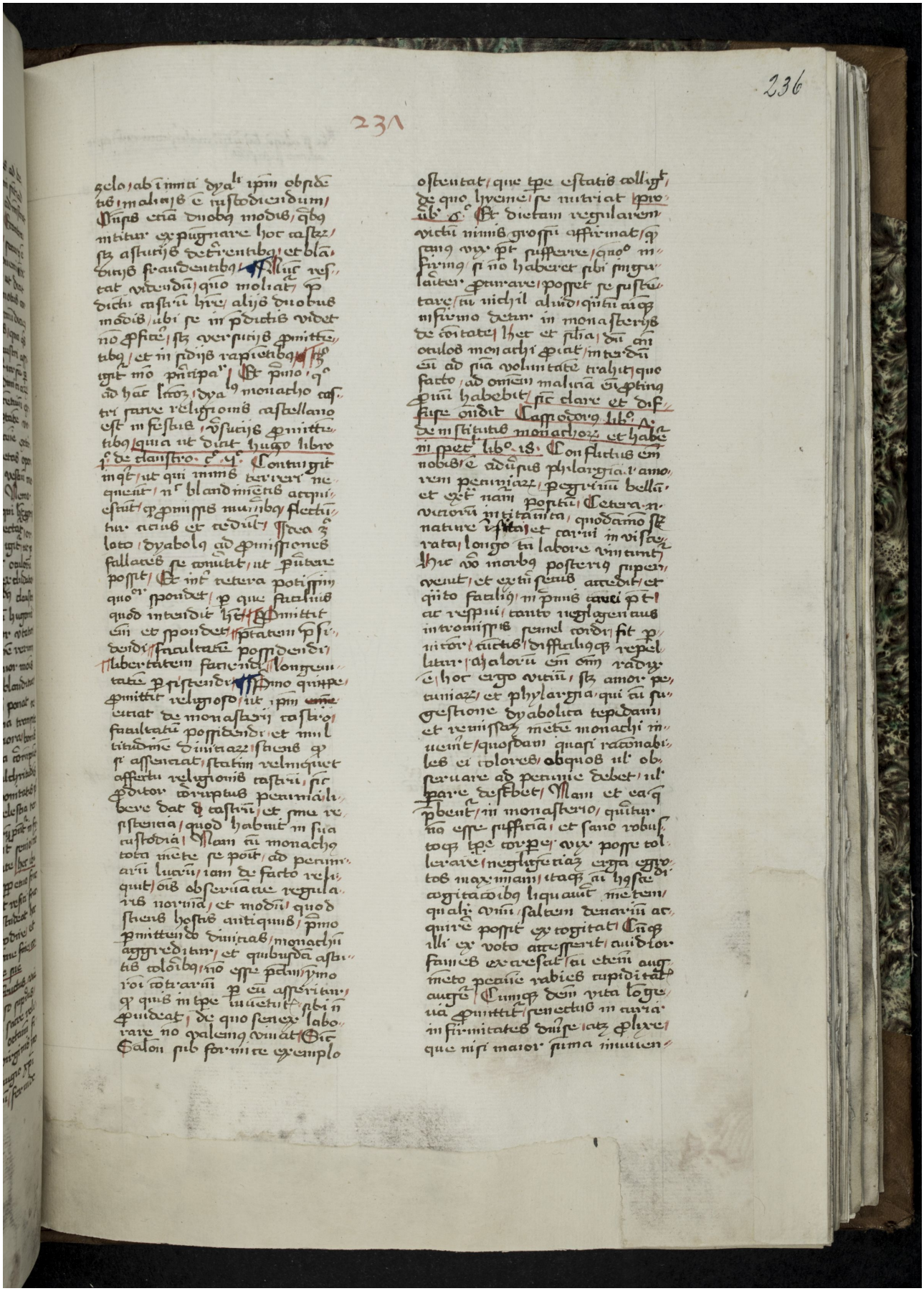

zelo, ab immi dyabl ipm obpidc
tis, maliqs e custodiendum,
Ulnps etiā duobq modis, qbq
mtitur expugnare hoc tastz,
sz astutijs detrentibq et bla-
dijs fraudentibq. Illuc ref-
tat videndū, quo moliat p
dictū castrū hic, alijs duobus
modis, ubi se in pdictis videt
no ppsitū, sz vel pijs ppmitte
tibq, et in sidijs rapientibq. Ipse
igit mō principal. Et primo, q
ad hac lītz, dyabl monacho cas-
tri sancte religionis castellano
est in festis, vsuetis ppmitte
tibq, quia ut dicit hugo libro
i. de claustro. c. q. Continuit
mqt, ut qui minus terreri ne-
queūt, nr blandimētis acqui-
escūt, q pmissis mutabq flectu-
tur. actus et tedul. Sed a
loto dyabolq ad pmissiones
fallaces se conuertit, ut pūtare
possit. Et int tetera potissim
quor spondet, p quae stultus
quod intendit hēt. Qm promittit
eīm et spondet statum psi-
dendi, facultatē possidendi,
libertatem faciendi, longeuita-
tē p pstendere. Sed mo quippe
pmittit religioso, ut ipm cōme-
diat de monasterij tastro,
facultatē possidendi et mul-
titudinē dimittat, sicut q
se assentat, statim relinquet
affectu religionis tastri, sic
pditor corruptus pecunia li-
bere dat q tastrū, et sme re-
sistentia, quod habuit in sua
custodia. Nam cū monachq
toto mēte se poit, ad pecun-
arū lucrū, iam de facto reli-
quit, oīb observantiis regula-
ribus normis, et modis, quod
sicut hostis antiquus, primo
pmittendo dimitias, monachū
aggredit, et quibusda astu-
tis colōibq, no esse pdm, vno
rōi totarū p eū assertū,
q quib in tpe incuetis, sibi in
pnidcat, de quo senex labo-
rare no valeng valuit. Sic
Caton pib fortitre exemplo
ostentat, que tpe estatis colligit,
de quo hyeme se nutriat. pro
ut dictum regularem
victū nimis grossū affirmat, q
tang vix. Et sufficere, quod m
firmg, si no haberet sibi suffra-
gatur. pturare posset se pstū
tare, tu nichil aliud, quātū ad q
infirmo detur. in monasterijs
de cōtate. Hec et sīlia, dū an
oculos monachi pcat, in tra dū
eū ad sua voluntatē trahit, que
facto, ad omēn malitiā eū pting
quū habebit, sic clare et dis-
serte ondit Cassiodorus libro. i.
de institutis monachorū, et habe
in pcet libro. 18. Conflictus eīm
nobis, e adūsus philargyria. i. amo-
rem pecuniae, pegrinū bellū.
et ex. nam postū. Cetera n.
victorū intitulata, quodamo sz
nature vitia, et carni in visce-
rata, longo tu labore vincunt.
Hic vo morbq posterq superan
venit, et ex tū sanus accedit, et
quito facilij in pnis cauei pt
ac resipui, tanto negligentius
introomissis semel cordi fit p
nitor, tactus difficiliq repel
litur. a malorū eīm cōm radix
e. hoc ergo vitiū, sz amor pe-
cuniae, et philargyria, qui ex su-
gestione dyabolica tepidam
et remissam mētē monachi in
uenit, quosdam quasi rationabi-
les et colores, obquos ul ob-
seruare ad pecunie debet, ul
pare desiderat. Nam et ea q
pbent, in monasterio, quātū
no esse sufficia, et sane robus-
toq tpe corpe vix posse tol-
lerare, negligentiaq erga ego
tos maxime manifestaq ex hysce di-
cogitationibq liquauit mētem
qualē vnū saltem denarū ac-
quirē posset ex cogitat. Cūq
illi ex voto accesserit, auidior
fames exacerbat, ex etem aug-
mēto pecunie rabies cupiditatis
augē. Cumq dem vita longe
via pmittit, senectus in aura
infirmitates dmsp atq plixe
que nisi maior prima inuiten